

İş Yerinde Sosyal Medya Bağımlılığı, Gelişmeleri Kaçırma Korkusu ve Görev Performansı Arasındaki İlişki: Kamu Çalışanları Üzerine Bir Araştırma

The Relationship Between Social Media Addiction, Fear of Missing Out and Task Performance: A Study of Government Employees

Koray ÇETİNCELİ^a, Ömer Faruk ACAR^b

ÖZ

^aDr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü, Isparta, Türkiye.
ORCID: 0000-0002-3745-0545
E-posta:
koraycetinceli@sdu.edu.tr

^bDr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü, Isparta, Türkiye.
ORCID: 0000-0002-1878-9172
E-posta:
omeracar@sdu.edu.tr

Sorumlu Yazar
Corresponding Author
Koray ÇETİNCELİ

Makale Türü
Article Type
Araştırma Makalesi
Research Article

Geliş Tarihi
Received
22.08.2023

Kabul Tarihi
Accepted
08.10.2023

ROR ID
045hgzm75

Amaç - Bu çalışmanın amacı, çalışanların sosyal medya bağımlılığının, gelişmeleri kaçırma korkusu (FOMO) ve görev performanslarına olan etkisini bir model çerçevesinde test etmek ve incelemektir. **Yöntem** -Çalışmada kullanılan örneklemi, Süleyman Demirel Üniversitesi'nde idari personel olarak çalışan 206 katılımcı oluşturmaktadır. Toplanan verileri incelemek için SPSS 26 ve AMOS 23 programları kullanılmıştır. Katılımcılar ile ilgili betimleyici istatistikler, ölçeklerin güvenilirlikleri, normallik dağılımı ve korelasyon analizi SPSS programı aracılığı ile yapılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizleri ve yapısal eşitlik modellemesinde AMOS programından yararlanılmıştır.

Bulgular - Yapılan korelasyon analizi sonuçlarına göre katılımcıların sosyal medya bağımlılıkları ile gelişmeleri kaçırma korkuları ve görev performansı arasında anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilirken, gelişmeleri kaçırma korkuları ile görev performansı arasında bu ilişkinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç - Kurulan model çerçevesinde yapılan YEM analizi sonuçlarına göre katılımcıların sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin, görev performansı düzeylerine negatif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu belirlenmişken, sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin gelişmeleri kaçırma korkusu düzeyleri üzerinde pozitif yönlü anlamlı bir etkisi olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: İş yaşamı, Sosyal Medya Bağımlılığı, Gelişmeleri Kaçırma Korkusu, Görev Performansı, YEM.

JEL Kodları: L20, M10.

ABSTRACT

Purpose - The purpose of this study is to test and investigate how employees' addiction to social media affects their fear of missingout (FOMO) and task performance within a model-based framework.

Methodology - The sample used in the study consists of 206 participants working as administrative staff at Süleyman Demirel University.. SPSS 26 and AMOS 23 programs were used to analyze the collected data. SPSS was used for descriptive statistics about the participants, scale reliability, normalcy distribution, and correlation analysis, while AMOS was used for confirmatory factor analysis and structural equation modeling.

Findings - According to the results of the correlation analysis, there were no significant relationships between the participants' fear of missing developments and task performance and their social media addictions, but there were significant relationships between these two factors and their fear of missingout on things.

Conclusions - According to the results of SEM analysis conducted within the framework of the established model, it was determined that the participants' social media addiction levels had a significant negative effect on their task performance levels, while social media addiction levels had a significant positive effect on their fear of missing out on developments.

Keywords: Work life, Social Media Addiction, Fear Of Missing Out, Task Performance, SEM.

JEL Codes:L20, M10.

Önerilen Atıf Şekli / Recommended Citation: Çetinceli, K., Acar, Ö.F. (2023). *İş yerinde sosyal medya bağımlılığı, gelişmeleri kaçırma korkusu ve görev performansı arasındaki ilişki: Kamu çalışanları üzerine bir araştırma*. Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 23 (2), 70-82. DOI: 10.30976/susead.1348210

1. GİRİŞ

Bilgi çağı olarak da adlandırılan bu yüzyılda, bilgisayar ve internet, hayatımızın her alanına sızmıştır. İnternetin en popüler uygulamalarından biri de sosyal medyadır. Sosyal medya, bireylerin fotoğraf, video, ses ve metin paylaşımlarını ve yorum yapmalarını sağlayan çevrimiçi sosyal ağ hizmetlerini kapsayan şemsiye bir terimdir. Sosyal medya, insanların kendi hikâyelerini ve deneyimlerini söz, resim ve ses dosyası olarak paylaştığı bir yapıdır (Koçak & Traş, 2021). İnsanlar, sosyal medyayı oyun oynamak ve birbirleriyle iletişim kurmak, alışveriş yapmak ve aynı anda birçok işlevi yerine getirmek için kullanmaktadır. Sosyal medyayı kullanmak basittir, anlaşılırdır ve sosyal medya insanların zorlanmadan yararlanabileceği biçimde tasarlanmıştır. Günlük hayatı kolaylaştıran sosyal medyanın aşırı kullanımı çeşitli sorunları da ortaya çıkarmıştır.

Herhangi bir nesne ya da davranışa dengesiz ve çok aşırı düşkünlük bağımlılık ile ifade edilmektedir (Mücevher & Gül, 2023). Bazı kullanıcılar da, sosyal medyayı bir tür bağımlılık düzeyinde hayatlarıyla ilgili aktiviteleri ihmal edebilecek kadar uzun süre kullanmaktadır. Bu kullanıcılar, sosyal medya kullanım davranışları nedeniyle yaşamlarında giderek daha fazla sorun ve psikolojik bozulma ile karşı karşıya kalmaktadırlar. "Sosyal medya bağımlılığı" terimi, sosyal medyanın eğitim, istihdam ve arkadaşlarla günlük etkileşimler gibi alanlar üzerinde zararlı bir etkiye sahip olduğu durumları ifade eder (Walker, 2011).

Başka insanların ne yaptığını kontrol etme isteği, tüm olan biteni kaçırma korkusu, arkadaş noksanlığı ve sosyal medyanın bir zorunluluk halini almasının olanak verdiği mutluluk hissinin de sosyal medya bağımlılığına sebep olabileceği tespit edilmiştir (Aksoy, 2018). Sosyal ağlardan kaynaklanan bu sık yenileme ve takip etme alışkanlığı, dünya genelinde Fear of MissingOut (FoMO) olarak adlandırılmaktadır (Hato, 2013). Türkçeye ise Gelişmeleri Kaçırma Korkusu (GKK) şeklinde geçmiştir. GKK, sosyal medyada ödüllendirici deneyimler yaşamamaktan duyulan yaygın korku olarak tanımlanır ve başkalarının ne yaptığını sürekli olarak bağlantılı olma ihtiyacı ile karakterize edilir (Çağlayan, 2023). Bu kaygı, sosyal medya bağımlılığını da tetiklemektedir. Sosyal gelişmelerden mahrum kalma endişesi, kullanıcıların sosyal medya programlarına gerçek zamanlı olarak bağlanarak diğer insanların neler yaptığını ilişkin verilere daha hızlı ve kolay bir şekilde erişebilmesinden kaynaklanmaktadır (Przybylski, Murayama, Dehaan, & Gladwell, 2013).

İşletme bünyesinde istihdam edilen bütün çalışanların ortaya koymuş oldukları performansının bütünü o işletmenin iş performansını açıklamaktadır. İş performansı, işgörenlerin ortaya koydukları davranışlarının idrak edilmesi bakımından kritik öneme sahiptir. Görev performansı, ortaya koyulan çalışmalar arasındaki farklılıkları bariz bir biçimde açığa çıkartan ve işe ilişkin değişim göstermeyen sorumluluk ve görevleri açıklamaktadır. Bu nedenle görev performansında, yapılması gereken görevi yapabilmek için yetenek ve teknik bilgi ile donanımlı olmak gereklidir. Çalışanların yetenekleri, uygun çalışma koşulları ve her çalışan için açık iş tanımları, iyi bir görev performansı elde edilmesinde etkili unsurlardır (Landers, Bauer, & Callan, 2015). Sosyal medya bağımlılığı, insanların uykularından, yemek yemelerinden ve sosyal açıdan daha birçok alanda taviz vermelerine ve bireylerin yapmaları gereken birçok aktiviteyi yapmalarına veya ertelemelerine neden olmaktadır. İş yerlerinde çalışan insanlar için bu durum, daha ciddi boyutlara ulaşmaktadır. Sosyal medya bağımlılığı ve gelişmeleri kaçırma korkusu, çalışanların görev performansını da olumsuz yönde etkilemektedir.

Günümüz dijital çağında, sosyal medya, insanların hayatlarının ayrılmaz bir parçası haline gelmiş ve iş yaşamı dahil olmak üzere çeşitli günlük rutinlerini bir çok yönden etkilemiştir. Sosyal medya platformlarının yaygınlığı, özellikle kamu sektöründe çalışan verimliliği üzerindeki potansiyel etkileri konusunda endişelere yol açtığı düşünülmektedir. Zira kamu çalışanları, topluma temel hizmetlerin sunulmasında çok önemli bir rol oynamaktadır. Bu minvalde sosyal medya bağımlılığının ve bu bağımlılığın bir ardılı olduğu düşünülen gelişmeleri kaçırma korkusu durumunun iş performansları üzerindeki etkilerini anlamanın son derece önemli olduğu düşünülmektedir.

Sosyal medya bağımlılığının işyerindeki çalışan performansını etkilediği bilinmektedir. Bu bağımlılık ile birlikte bireyin yaşadığı gelişmeleri kaçırma korkusunun işyerindeki çalışan performansı üzerinde nasıl bir etkisinin olduğu merak uyandırmıştır ve bu üç değişkenin olduğu bir çalışmaya alan yazında rastlanılmamıştır. Tüm bu değişkenler ışığında, çalışmanın amacı, çalışanların sahip oldukları sosyal medya bağımlılığı ile bu bağımlılığa bağlı olarak yaşamları muhtemel olan gelişmeleri kaçırma korkusunun görev performanslarına olan etkisini incelemektir. Bu amacı gerçekleştirmek üzere kamu üniversitesinde çalışan idari personel örneğinde nicel bir araştırma yapılmış ve elde edilen sonuçlar ile alana katkı sağlanmaya çalışılmıştır.

Araştırma kapsamında, ilk olarak kavramsal çerçeve içerisinde sosyal medya bağımlılığı, gelişmeleri kaçırma korkusu ve görev performansı kavramları hakkında bilgi verilmiştir. Sonrasında araştırma yöntemi, örnekleme ve araştırma amacına uygun olarak oluşturulan model ve hipotezlere yer verilmiştir. Daha sonra araştırmada kullanılan ölçekler hakkında bilgilere, değişkenler arası ilişkilere ve kurulan araştırma modelinin bulgularına yer verilmiştir. Son olarak çalışmanın sonuçlarına değinilmiştir.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Sosyal Medya Bağımlılığı

Sosyal medya bağımlılığı, bireyler arasında oldukça yüksek bir yaygınlık gösteren bir sorun olarak görülmektedir. Sosyal medya bağımlılığı bir nevi internet bağımlılığı olarak da düşünülebilir. Sosyal medya bağımlılığı olanlar, genellikle sosyal medya hakkında düşünme eğiliminde olan ve sosyal medya hesaplarını ziyaret etmek isteğine sahip olan bireylerdir.

Sosyal ağların bireylerin davranışları üzerindeki etkisini ortaya koyan birçok araştırma bulunmaktadır. Araştırmacılar, sosyal ağ sitelerinin aşırı kullanımının çeşitli göstergeleri olduğunu belirtmektedir. Bunlar telefonla çok fazla zaman geçirme ve telefonla meşgul olma, telefon kullanımına bağlı ilişki, eğitim ve kariyer sorunları, telefon olmadığında huzursuzluk hissi, tekrarlayan ve başarısız girişimler ve telefonun kontrolsüz kullanımı gibi göstergelerdir (Lee, Chang, Lin, & Cheng, 2014). Sosyal medya ortamında harcanan vakit arttıkça sosyal medya bağımlılığı da artmaktadır (Çömlekçi & Başol, 2019). İnsanlar, sosyal medyayı bazen ruh halindeki dalgalanmaları tolere etmek, uyuşukluk veya keyif almak için kullanmaktadır. Sosyal medya bağımlılığı, insanların sosyal medyayı, yaşamının farklı alanlarına zarar verecek biçimde dürtüsel olarak veya kontrol edilemeyen bir biçimde kullanması motivasyonudur (Andreassen, Pallasen, & Griffiths, 2017).

Bazı araştırmacılar, farklı platformlara göre sosyal medya bağımlılığının değişiklik gösterdiğini savunmuş ve yaptıkları araştırmayı bu bağlamda devam ettirmişlerdir. Örnek olarak Twitter bağımlılığı (Ndasauka, ve diğerleri, 2016; Kircaburun, 2016), “Facebook Bağımlılığı” (Işık & Topbaş, 2015; Andreassen, ve diğerleri, 2016), Instagram bağımlılığı (Kircaburun & Griffiths, 2018; Sholeh & Rusdi, 2019). Bir kısım araştırmacılar da sosyal medya ağlarında ortaya çıkan bağımlılık izlerinin sosyal medya bağımlılığı şeklinde bir olgu olarak ele alınmasının doğru olacağını savunmuşlardır (Tang & Koh, 2017). Özet olarak belirli sosyal medya platformlarına olan bağımlılıkların sosyal medya bağımlılığı için örnek teşkil edeceği savunulmuştur (Kuss & Griffiths, 2017). Bu bilgiler doğrultusunda, bu makalede, sosyal medya bağımlılığı genel olarak ele alınmıştır.

2.2. Gelişmeleri Kaçırma Korkusu (GKK) - Fear of MissingOut (FoMO)

Günümüzde internet kullanımına bağlı olarak sosyal medyada geçirilen zamanın çok fazla artması da kişilerin sosyal medyada olan biteni kaçırma korkusundan etkilenme durumlarının tespit edilmesini gerektirmektedir (Gökler, Aydın, Ünal, & Metintaş, 2016). Genel anlamda sosyal medyadaki gelişmeleri kaçırma korkusu olarak ifade edilen FoMO hastalığı, gün içinde başka işler ile ilgilenirken o anda sosyal medyada paylaşım yapan kişilerin başkalarının yaptıklarından haberdar olma isteğine karşı koyamayıp onları takip etme isteğidir. FoMO, “Fear of missingout” şeklinde çoğunlukla karşımıza çıkmaktadır. Oxford sözlüğünde kavram, 2013 yılında yer almaya başlamış ve gerçek anlamda hayatımızda da yer edinmeye başlamıştır (Sarıbay & Durgun, 2019). FoMO, daha çok interneti sürekli kullanan bireylerde meydana gelmektedir. Gelişmeleri kaçırma korkusu, günlük hayatımızın bir parçası olan telefonlarda ve sosyal medyada sürekli olarak zaman harcama ve sosyal medyada bulunma isteği ile meydana gelen bir endişe olarak da tanımlanmaktadır (Aydın, 2018).

Sosyal medya araçlarını kullanmanın, bireyin ailesinin, tanıdıklarının neler yaptığı, neleri satın aldığı, ne konuştuğunu daha kolay takip edebilmesine imkân tanınması, bireylerin sosyal ilişkilerini geliştirmesine, çevreleriyle bağlarını kuvvetlendirmesine ve fırsatları ön plana çıkarmasına yardımcı olması gibi olumlu tarafları vardır (Przybylski, Murayama, Dehaan, & Gladwell, 2013). Fakat diğer taraftan, bireylerin günlük yaşamlarındaki sorumluluklarını yerine getirirken “acaba ben bu işlerle uğraşırken arkadaşlarım neler deneyimliyor, neleri kaçırıyorum” duygusundan hareketle sosyal medya kullanımı tarafından göze çarpan, kullanıcılar tarafından ödüllendirici deneyimler olarak kabul edilen deneyimleri bireyin kaçırdığı düşüncesini yaşamasına neden olmaktadır. Bu ikilem arasında kalan bireyde, gelişmeleri kaçırma korkusu ile bireyin işlevselliği bozulmakta, okul ve iş performansı düşmekte, hızlı duygu değişimi yaşama, ilişkilerde bozulma, internet bağlantısının olmadığı durumlarda huzursuzluk hissetme, sorumluluklarını yerine getirememe gibi olumsuz davranışlar baş göstermektedir (Hatipoğlu, 2018). Bağımlılık derecesinde, sosyal medyadaki

gelişmeleri takip etme isteği ve bu istek dâhilinde sürekli olarak sosyal medya hesaplarının kontrolü, bireyin iş yaşamını da olumsuz etkileyecek, kendisinden beklenen görevlerin veya günlük işlerinin sekteye uğramasına yol açabilecektir (Yıldırım & Kışioğlu, 2018). Hatta dikkat dağınıklığına sebebiyet verebileceği için iş ortamlarında bireyin daha fazla hata yapmasına da neden olabilecektir.

2.3. Görev Performansı

Örgütler, değişen rekabet ortamında varlıklarını sürdürebilmek için performans ve performans yönetimine, gelişimine daha fazla önem vermeye başlamışlardır. İşletmelerde yönetilmesi en zor kaynak olarak görülen insan kaynakları, doğru ve etkin bir şekilde yönlendirilmediğinde, performansın düşmesine ve dolayısıyla başarısızlığa neden olabilmektedir (Çalışkan & Koroğlu, 2022). Örgütlerin hedeflerine ulaşabilmesi ve rakiplerine karşı rekabet avantajı sağlayabilmesi, performansı yüksek, yetenekli, görevlerini etkin bir şekilde yapan ve örgütün başarısına katkıda bulunan çalışanlara sahip olmasıyla gerçekleşmektedir (Rao, 2016). Bu bağlamda, görev performansı, örgütün başarısı üzerinde önemli etkisi olan bir unsurdur.

Görev performansı kavramı, genel olarak örgüt içindeki üyelerin kendilerine verilen sorumlulukları başarıyla ve davranışlarının sonucunda hak ettikleri ödüllerle beraber buldukları mevkiden bir üst mertebeye olan terfileri olarak tanımlanmaktadır (Bıyık, Şimşek, & Erden, 2017). Görev performansı, çalışanların iş tanımlarında belirtilen hedeflere ulaşmalarına veya işin gereklerini kişisel düzeyde yerine getirmelerine katkı sağlayan davranışlardır (Wang & Netemeyer, 2002). Görev performansı, çalışanların iş tanımlarında yer alan temel faaliyetlerin gerektirdiği işin niteliği ve niceliğidir. Görev performansı, genellikle işin çıktısıyla doğrudan bağlantılı olan ve doğrudan işin sonuçlarına göre değerlendirilebilen bir performans göstergesi olarak tanımlanır. Görev performansı, belirli bir pozisyonun iş içeriğiyle yakından bağlantılıdır. Ancak aynı zamanda bireyin bir görevi yetkin bir şekilde tamamlama becerisi ve iş bilgisiyle de yakından ilişkilidir (Williams & Anderson, 1991). Görev performansı ile ilgili davranışlar arasında planlama ve organizasyon, önceliklendirme, sorumluluk gösterme, sonuç odaklı ve verimli çalışma sayılabilir (Pattnaik & Sahoo, 2021). İş yerinde faaliyet gösteren işgörenlerin, sergilemiş oldukları görev performansları örgüt açısından çok önemli olan çıktı olarak nitelendirilmektedir. Çalışanın yaptığı iş ile ilgili performansını ölçebilmek amacıyla bireyin kişiliklerine ve yeteneklerine uygun olarak bir göreve yerleştirilmesi gerekmektedir. Görev performansı, çalışanın ve üyesi olduğu örgütün emek gösterdikleri iş ile ilgili olarak belirlenmiş amaçlara ne derece yaklaşıldığı ile doğru orantılıdır (Choi, Miao, Oh, Berry, & Kim, 2019).

Örgütsel hedeflere katkıda bulunan ölçülebilir çalışan davranışlarını ve sonuçlarını içeren görev performansı, örgütsel hedefler ile ilgili olan, bireysel kontrol altında olan ve gözlemlenip ölçülebilen davranışları içerir. Bir sürecin çıktısı olan görev performansı; yetenek, görev bilgisi, çevre ve çalışanların etkisi ile performans göstermesi ve baskısı altında olması ile ilgili motivasyon olmak üzere dört faktörden etkilenir (Brewer & Walker, 2013). Bu performans, kamu kuruluşunun misyonuna çalışanın yapmış olduğu katkıdır (Nghi, Thu, & Dinh, 2022). Bireyin kendi özelliklerine uygun bir iş seçtiğinde, iş tatmini ve performansının arttığı bilinmektedir (Jia, ve diğerleri, 2022). Yani bir kişi işinde ne kadar iyi ise çalıştığı iş onun için o kadar uygundur denilebilir. Birey kendine uygun bir işten kolay vazgeçmez ve bu durum da görev performansına olumlu bir şekilde yansır. Son olarak çalışanın örgütsel hedeflere ulaşmak için uyması gereken rolü ifade eden görev performansı, çalışanın örgütün gelişimine katkıda bulunan faaliyetleri gerçekleştirmeye yeterliliği olarak tanımlanabilir (Díaz-Vilela, ve diğerleri, 2015). Bu katkı, kurumsal teknolojinin bir kısmının uygulanması da dahil olmak üzere doğrudan olabileceği gibi, kurumsal teknik süreçlerin gerçekleştirilmesi için gereken malzeme ve hizmetlerin sağlanması gibi dolaylı da olabilir.

3. YÖNTEM

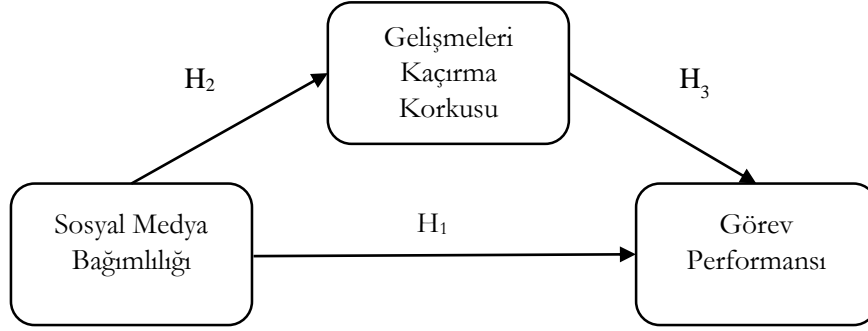
Çalışma modeli, hipotez, örneklem ve ölçüm araçları bu bölümde ele alınacaktır. Bu çalışma için Süleyman Demirel Üniversitesi Etik Kurulu'ndan 15.09.2022 tarihli toplantı ve 125/2 sayılı karar ile etik kurul izni alınmıştır.

3.1. Araştırma Modeli ve Hipotezleri

Sosyal medya bağımlılığının işyerindeki çalışan performansını etkilediği bilinmektedir. Bu bağımlılık ile birlikte bireyin yaşadığı gelişmeleri kaçırma korkusunun işyerindeki çalışan performansı üzerinde nasıl bir etkisinin olacağı araştırmanın sorusunu oluşturmaktadır. Bu doğrultuda, Üniversite idari personelinin sosyal

medya bağımlılığının, gelişmeleri kaçırma korkusu ve görev performansına olan etkisinin tespiti için oluşturulan model Şekil 1’de verilmiştir. Ayrıca model üzerinde kadın ve erkek personel bakımından farklılıklara da bakılmıştır.

Şekil 1. Araştırma Modeli

Geliştirilen araştırma hipotezleri aşağıda verilmiştir:

H₁: Sosyal medya bağımlılığı görev performansını negatif yönde etkilemektedir.

H₂: Sosyal medya bağımlılığı gelişmeleri kaçırma korkusunu pozitif yönde etkilemektedir.

H₃: Gelişmeleri kaçırma korkusu görev performansını negatif yönde etkilemektedir.

3.2. Örneklem

Araştırmanın örneklemini, Süleyman Demirel Üniversitesinde çalışan idari personel oluşturmaktadır. Üniversitede çalışan idari personele 1 Ekim 2022 ve 30 Ekim 2022 tarihleri arasında çevrimiçi anket yolu ile tesadüfi olmayan kartopu yönteminden yararlanılarak ulaşılmaya çalışılmış ve 227 personelden veri toplanıp bu verilerin 206’sı analize dahil edilmiştir. Analize dahil edilen katılımcıların 115 (%55,8)’i erkek, 91 (%44,2)’si kadın personelden oluşmaktadır. Yine katılımcıların eğitim durumuna bakıldığında 31 (%15) lise, 41 (%19,9) ön lisans, 85 (%41,3) lisans, 47 (%22,8) lisansüstü ve 2 (%1) diğer olarak dağıldığı tespit edilmiştir.

3.3. Araştırmanın Yöntemi ve Ölçüm Araçları

Çalışmada, veri toplamak için nicel araştırma metodolojilerinde sıklıkla kullanılan anket yöntemi kullanılmıştır. Anketin iki bölümden oluşan ilk bölümünde, cinsiyet, yaş, eğitim ve çalışma süresi soruları yer alırken; ikinci bölümde, sosyal medya bağımlılığı (6 ifade), görev performansı (5 ifade) ve gelişmeleri kaçırma korkusu (8 ifade) ölçekleri yer almaktadır.

Toplanan verileri incelemek için SPSS 26 ve AMOS 23 programları kullanılmıştır. Katılımcılar ile ilgili betimleyici istatistikler, ölçeklerin güvenilirlikleri, normallik dağılımı ve korelasyon analizi SPSS programı aracılığı ile yapılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizleri ve yapısal eşitlik modellemesinde ise AMOS programından yararlanılmıştır.

Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği: Çalışmada, Andreassan vd. (2016) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlama çalışması Demirci (2019) tarafından yapılan “Bergen Sosyal Medya Bağımlılığı (BergenSocial Media AddictionScale)” ölçeği kullanılmıştır. 6 ifadeden oluşan ölçek çoktan seçmeli olup yanıt seçenekleri Likert tarzı bir ölçek üzerinde "(1) çok nadiren" ile "(5) oldukça sık" arasında değişmektedir. Ölçeğin Türkçe uyarlamasının Cronbach Alfa katsayısı 0,88 olarak bildirilmiştir (Demirci, 2019).

Ölçeği yapısal eşitlik modeline uyarlamak için yapılan DFA neticesinde ölçeğin tek faktörlü yapısı doğrulanmıştır. Uyum iyiliği değerleri CMIN(2)/DF=2.273; RMSEA=0.079; NFI=0.929; CFI=0.958; ve GFI=0.965 olarak bulunmuştur(Hair, Black, Babin, & Anderson, 2009). Güvenilirlik araştırması sonucunda, Cronbach Alpha 0,758 olarak rapor edilen ölçeğin iç tutarlılık katsayısı, ölçeğin oldukça güvenilir olduğunu

göstermiştir (Kayış, 2005). Verilerin normal dağılım varsayımına uygunluğu için yapılan analiz sonucunda ölçeğin Skewness değerinin 0,416 ve Kurtosis değerinin ise -0,395 olduğu belirlenmiştir. Bu değerler -1 ile +1 arasında değiştiği için normallik dağılımı varsayımını karşıladığı tespit edilmiştir (Pituch & Stevens, 2016; Hair, Black, Babin, & Anderson, 2009).

Gelişmeleri Kaçırma Korkusu (Fomo) Ölçeği: Katılımcıların gelişmeleri kaçırma korkusu düzeylerini ölçmek için Metin vd. (2017) tarafından geliştirilen “Gelişmeleri Kaçırma Korkusu (GKK)” ölçeğinden yararlanılmıştır. 22 maddeden oluşan ölçeğin ilk olarak planlandığı ve ön görülen; genel, sosyal, güvenlik/haber ve iş/okul boyutlarından iş ile ilgili boyutta yer alan 8 ifadesi araştırmaya dahil edilmiştir (Metin, Pehlivan, & Tarhan, 2017). Yanıt seçenekleri 5’li Likert ölçeğinde çoktan seçmeli "hiç katılmıyorum (1)" ve "tamamen katılıyorum (5)" seçeneklerini içermektedir.

Ölçeği yapısal eşitlik modeline uyarlamak için yapılan DFA neticesinde, uyum iyiliği değerlerinin (CMIN(χ^2)/DF=3,002; RMSEA= 0,099; NFI= 0,933; CFI= 0,954; GFI=0,938) kabul edilebilir sınırlar içerisinde yer aldığı görülmüştür (MacCallum, Browne, & Sugawara, 1996). Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı, Cronbach Alpha 0.88 olarak raporlanmış ve güvenilirlik analizi bulgularına dayanarak ölçeğin çok güvenilir olduğu belirlenmiştir. Verilerin normal dağılım varsayımına uygunluğu için yapılan analiz neticesinde, Skewness değerinin -0,131 ve Kurtosis değerinin de -0,538 olduğu belirlenmiştir. Bu sonuca göre verilerin normallik dağılımı varsayımını sağladığı tespit edilmiştir.

Bireysel İş Performansı Ölçeği: Çalışmada katılımcıların iş performansı düzeylerini ölçmek için (Koopmans, ve diğerleri, 2013)’nin geliştirdiği, Kaba ve Öztürk (2021)’ün Türkçeye uyarladığı “Bireysel İş Performansı Ölçeği (Individual Work Performance Questionnaire)” boyutlarından “görev performansı” boyutu kullanılmıştır. 18 maddeden ve 3 boyuttan oluşan ölçeğin çalışmada kullanılan görev performansı boyutu, 5’li likert tipinde (5) Sürekli, (4) Sıklıkla, (3) Düzenli, (2) Bazen, (1) Nadiren” derecelendirme ile 5 ifadeden oluşmaktadır. Ölçeğin görev performansı boyutuna ait Türkçe uyarlama için Cronbach Alpha katsayısı, 0,86 olarak raporlanmıştır (Kaba & Öztürk, 2021).

Ölçeği yapısal eşitlik modeline uyarlamak için yapılan DFA neticesinde, uyum iyiliği değerlerinin (CMIN(χ^2)/DF=1,398; RMSEA= 0,044; NFI= 0,985; CFI= 0,996; GFI=0,987) kabul edilebilir sınırlar içerisinde olduğu belirlenmiştir. Güvenirlik analizi bulgularında, ölçeğin iç tutarlılık katsayısı, Cronbach Alpha 0,86 olarak raporlanmış ve bu sonuca göre ölçeğin güvenilir olduğu söylenebilmektedir. Verilerin normal dağılım varsayımına uygunluğu için yapılan analiz sonucunda, ölçeğin Skewness değerinin -0,794 ve Kurtosis değerinin ise 0,149 olduğu belirlenmiştir ve normallik dağılımı varsayımını sağladığı tespit edilmiştir.

4. BULGULAR

Tablo 1’de çalışmada yer alan değişkenlerin ortalama, standart sapma ve Pearson r değerlerine ait bulgular gösterilmektedir.

Tablo 1. Değişkenlerin Ortalama, Standart Sapma ve Korelasyon Değerleri

Değişkenler	\bar{X}	SS	1	2	3
1.Fomo	2,48	0,79	1		
2.Görev Performansı	4,21	0,70	-0,114	1	
3.Sosyal Medya Bağımlılığı	2,19	0,75	0,326**	-0,267**	1

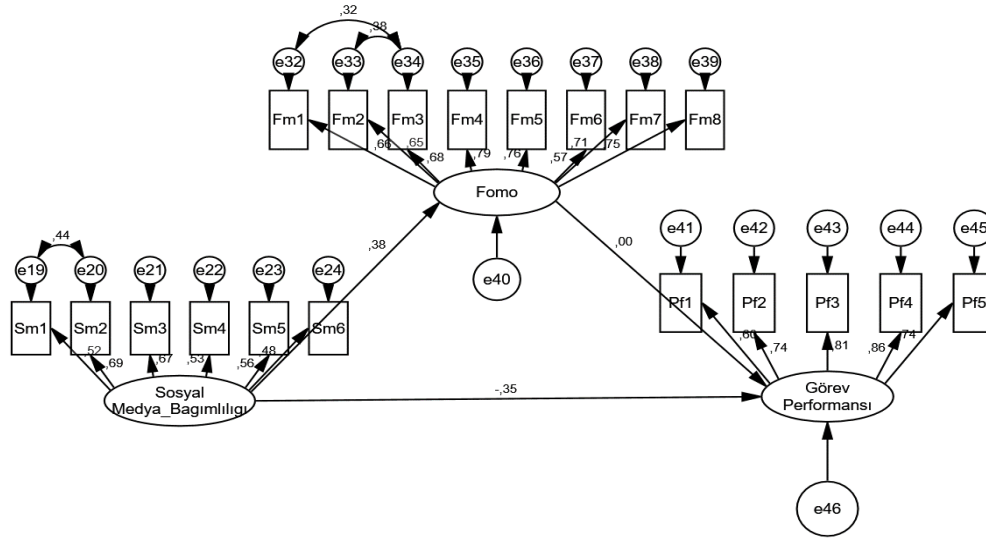
N=206, **p<0,01 düzeyinde anlamlı

Tablo 1’e göre katılımcıların gelişmeleri kaçırma korkusu (Fomo) (\bar{X} =2,48; SS=0,79) ve Sosyal medya bağımlılığı (\bar{X} =2,19; SS=0,75) düzeyleri ortalamalarının orta düzeyde olduğu görülürken görev performansı ortalamalarının (\bar{X} =4,21; SS=0,70) yüksek olduğu görülmüştür.

Değişkenler arasındaki bağlantıyı tespit etmek için kullanılan Pearson korelasyon analizinin bulgularına göre, katılımcılar arasındaki fomo ve sosyal medya bağımlılığı düzeyleri pozitif bir ilişki gösterirken (r =0,326; p <0,01) diğer taraftan fomo ve görev performansı düzeyleri arasındaki ilişkinin anlamsız (r =-0,114; p >0,05) olduğu belirlenmiştir. Yine katılımcıların görev performansı ve sosyal medya bağımlılığı seviyeleri arasında, yönü negatif ve anlamlı bir ilişki (r =-0,267; p <0,01) olduğu tespit edilmiştir.

Şekil 2, çalışmanın hipotezlerini değerlendirmek için oluşturulan model kapsamında yapısal eşitlik modellemesinin sonuçlarını göstermektedir.

Şekil 2. Yapısal Eşitlik Model Sonuçları

Şekil 2'deki model sonuçlarına göre katılımcıların sahip oldukları sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin görev performansını negatif yönde anlamlı ($\beta=-0,350$; $p<0,05$) olarak etkilediği görülmektedir. Yine sahip oldukları sosyal medya bağımlılığının gelişmeleri kaçırma korkusu (fomo) durumlarını pozitif yönde anlamlı ($\beta=0,382$; $p<0,001$) olarak etkilediği belirlenmiştir. Katılımcıların gelişmeleri kaçırma korkularının ise görev performansları üzerindeki etkisinin anlamlı ($\beta=0,00$; $p>0,05$) olmadığı belirlenmiştir. Yapısal eşitlik modeline ait sonuçlar ve uyum iyiliği değerleri, Tablo 2' de gösterilmiştir.

Tablo 2. YEM Analizi Bulguları ve Model Uyum İyiliği Değerleri

YEM		β	S.E.	P	
Sosyal Medya Bağımlılığı	→	Görev Performansı	-0,350	0,105	$p<0,05$
Sosyal Medya Bağımlılığı	→	Fomo	0,382	0,122	$p<0,001$
Fomo	→	Görev Performansı	0,000	0,068	0,999
CMIN(χ^2) /DF=1,335; RMSEA= 0,040; CFI= 0,969; GFI=0,910					

Tablo 2'ye bakıldığında, modele ait uyum iyiliği değerleri sonuçlarının kabul edilebilir sınırlar içerisinde olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre "Sosyal medya bağımlılığı görev performansını negatif yönde etkilemektedir" olan H1 hipotezi ile "Sosyal medya bağımlılığı gelişmeleri kaçırma korkusunu pozitif yönde etkilemektedir" olan H2 hipotezinin desteklendiği, "Gelişmeleri kaçırma korkusu görev performansını negatif yönde etkilemektedir" olan H3 hipotezinin ise desteklenmediği tespit edilmiştir.

Tablo 3, katılımcıların cinsiyetine göre aynı model üzerinde yapılan yapısal eşitlik modellemesinin sonuçlarını göstermektedir.

Tablo 3. Cinsiyete Göre YEM Analizi Bulguları ve Model Uyum İyiliği Değerleri

YEM		β	P	β_K	P_K	β_E	P_E	
Sosyal Medya Bağımlılığı	→	Görev Performansı	-0,350	$p<0,05$	-0,498	0,006	-0,201	0,104
Sosyal Medya Bağımlılığı	→	Fomo	0,382	$p<0,001$	0,461	0,004	0,235	0,052
Fomo	→	Görev Performansı	0,000	0,999	0,118	0,384	-0,076	0,483
Kadın Katılımcılar CMIN(χ^2) /DF=1,436; RMSEA= 0,070; CFI= 0,909; GFI=0,827								
Erkek Katılımcılar CMIN(χ^2) /DF=1,456; RMSEA= 0,063; CFI= 0,930; GFI=0,841								

Tablo 3'te görüldüğü üzere araştırma modeli sonuçlarından farklı olarak erkek katılımcıların sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin görev performansını ve gelişmeleri kaçırma korkusu durumları üzerinde anlamlı bir etki tespit edilmemiştir. Öte yandan araştırma modeli sonuçlarına paralel olarak kadın katılımcıların sosyal

medya bağımlılığı düzeylerinin görev performansı ve gelişmeleri kaçırma korkusu düzeyleri üzerinde anlamlı etkileri olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4, araştırma hipotezlerinin yanında değişkenlerin katılımcıların cinsiyetlerine göre farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi için yapılan bağımsız örneklem t-testi bulgularını göstermektedir.

Tablo 4. Cinsiyete Dayalı Değişken Farklılıkları için Bağımsız Örneklem T-Testi Sonuçları

Değişkenler	Cinsiyet	N	\bar{X}	S.S.	t	P
Fomo	Erkek	115	2,35	0,80	2,266	0,007
	Kadın	91	2,65	0,74		
Görev Performansı	Erkek	115	4,25	0,69	2,373	0,391
	Kadın	91	4,17	0,71		
Sosyal Medya Bağımlılığı	Erkek	115	2,10	0,71	-2,177	0,05
	Kadın	91	2,30	0,80		

Tablo 4'e göre erkek katılımcıların sahip oldukları gelişmeleri kaçırma korkusu düzeyleri ($\bar{X}=2,35$; $p<0,05$) ile sosyal medya bağımlılığı düzeyleri ($\bar{X}=2,10$; $p<0,05$) kadın katılımcıların gelişmeleri kaçırma korkusu düzeyleri ($\bar{X}=2,65$; $p<0,05$) ile sosyal medya bağımlılığı ($\bar{X}=2,30$; $p<0,05$) düzeylerinden anlamlı olarak düşük olduğu görülmektedir. Katılımcıların görev performansı düzeyleri ise cinsiyete göre farklılık göstermemiştir.

5.SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Sosyal medya bağımlılığı gibi toplumsal ve psikolojik konular son yıllarda yaygın olarak çalışmalara konu olmaya başlamıştır. Bu noktadan hareketle alanda hızla büyüyen literatüre katkıda bulunmak amacıyla çalışmada sosyal medya bağımlılığının gelişmeleri kaçırma korkusu (FOMO) ve görev performansı ile ilişkisi incelenmiştir. Bu amaçla oluşturulan araştırma modeli bulgularına göre üniversitede çalışan idari personelin sahip olduğu sosyal medya bağımlılığının, gelişmeleri kaçırma korkuları ve görev performansları üzerinde etkileri olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların sosyal medya bağımlılığı düzeyleri, gelişmeleri kaçırma korkularını pozitif yönde etkilemektedir. Literatürde, bu sonucu destekleyen çalışmalar mevcuttur (Przybylski, Murayama, Dehaan, & Gladwell, 2013; Blackwell, Leaman, Tramposch, Osborne, & Liss, 2017). Cep telefonu, tablet, bilgisayar gibi teknolojik ürünlerin her geçen gün daha küçük yaşlardan itibaren kullanımının yaygınlaşması, birçok yeni sosyal medya platformlarının ortaya çıkması, bu alanlarda daha fazla vakit geçirilmesine sebep olmakta ve bu durum da sosyal medya bağımlılığının artmasına, buna bağlı olarak gelişmelerden haberdar olma isteğinin fazlalaşmasına sebep olduğu söylenebilir.

Sosyal medya bağımlılığının görev performansını negatif yönde etkilemesi araştırmanın bir diğer sonucudur. Sulasula (2023), kamu çalışanlarının sosyal medya bağımlılıklarının günlük işlerine etkisini araştırdığı araştırması sonucunda, aşırı sosyal medya kullanımının çalışanların işe odaklanma becerilerini olumsuz etkilediğini, üretkenliğini ve iş performansını düşürdüğünü belirtmiştir (Sulasula, 2023). Benzer şekilde literatürde özellikle öğrencilerin internet bağımlılığının performanslarına olan negatif etkilerini raporlayan birçok araştırma yer almaktadır (Anderson, 2001; Tanrıverdi & Sağır, 2014; Koca & Tunca, 2020). Sosyal medya bağımlılığı, öğrenmeye ve çalışmaya harcanan zamanın azalmasına, göreve odaklanma becerilerinin zayıflamasına sebep olabilmektedir (Masood, Luqman, Feng, & Ali, 2020). Bu durum, çalışan verimliliğinde düşüş ve geciken işler gibi olumsuz faktörler ile örgüt içerisinde kendini göstermektedir. Sosyal medya bağımlılığı, çalışan konsantrasyonunun düşmesiyle işe odaklanmada zorlanma, sık sık mola verme gibi durumların ortaya çıkması ile çalışanların kesintisiz çalışma becerilerinin azalmasına ve örgüt verimliliğinin düşmesine neden olabilmektedir. Bu nedenle örgüt çalışanlarına çalışma saatleri içerisinde sosyal medya kullanım sürelerinin fazla olmasının sakıncaları ile ilgili bilgilendirmeler verilebilir.

Araştırma modeli sonuçlarının cinsiyete göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Kadın katılımcıların sosyal medya bağımlılıklarının fomo ve görev performanslarına anlamlı etkisi olduğu görülürken, erkek katılımcılarda bu etkilerin olmadığı görülmüştür. Ek olarak kadın katılımcıların sosyal medya bağımlılığı ve fomo düzeylerinin erkek katılımcılardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Kadınların sosyal medya kullanımı açısından hassas gruplar olduğu söylenebilir (Stănculescu & Griffiths, 2022). Araştırma sonuçlarının literatürdeki çalışma sonuçları ile paralel olduğu söylenebilir (Chae, Kim, & Kim, 2018; Su, Han, Wu, Potenza, & Do, 2020; Yue, Zhang, Cheng, Liu, & Bao, 2022). Bu durumun, erkeklere kıyasla kadınların

sosyal medyadan geri bildirim aramaları, çevrimiçi imajlarını yönetmek için daha fazla zaman harcama eğiliminde olmaları ve daha duygusal olmalarından dolayı depresyon gibi olumsuz durumlarda sosyal medya bağımlılığı edinmeye daha yatkın olmalarından kaynaklı olduğu söylenebilir. Yani kadınların sosyal medyayı aşırı kullanma eğiliminde olmalarından dolayı sosyal medya bağımlılığı geliştirme olasılıklarının daha yüksek olduğu söylenebilir. Öte yandan bazı çalışmalarda, özellikle genç erkek ve kadınlar örneğinde gerçekleştirilen araştırma sonuçlarında, erkeklerin benzer ilgi alanlarına sahip arkadaşlar bulma amacı ile kullandıkları sosyal medyanın, düşük çalışma performansına sahip olma olasılıklarını daha fazla arttırdığı ve bu durumun da sosyal medyayı daha uzun kullanmalarına ve sosyal medya bağımlılığına karşı daha savunmasız olmalarına katkıda bulunduğuna dair kanıtlar da mevcuttur (Shen, 2019; Alnjadat, Hmaid, Samha, Kilani, & Hasswan, 2019).

Araştırma sonuçları incelendiğinde, sosyal medya bağımlılığı ve bu bağımlılığın artmasını sağlayan gelişmeleri kaçırma korkusunun çalışanların görev performansındaki düşüşü engellemeye örgüt performansı için önemli değişkenler olduğu anlaşılmıştır. Çalışanların yeni teknoloji olanaklarının kullanımı konusunda eğitilmesi, sosyal medya uygulamaları başta olmak üzere günlük yaşamda vakitlerini harcadıkları uygulamaları uygun ölçüde kullanmalarını sağlayacak yöntemlerin öğretilmesi ve çevrimiçi yolların yanında yüz yüze iletişim kurma becerilerinin geliştirilmesine katkıda bulunulmasının örgütlerin üzerinde durması gereken konular olduğu düşünülmektedir. Bu doğrultuda, sosyal medya bağımlılığı ve zaman yönetimi konusunda uzmanlaşmış konuşmacılardan destek alınarak çalışanlara seminerler verilebilir. Bu içerikteki seminerlerin, çalışanların sosyal medya kullanımlarını yönetmeleri ve iş sorumluluklarını önceliklendirmelerine yardımcı olacağı düşünülmektedir. Diğer taraftan örgütler yine teknolojiyi kullanarak, her günün başında veya sonunda sosyal medya için belirli bir zaman ayırarak veya sosyal medya uygulamaları açıldığında başlayan ve belirli bir süre geçtiğinde kullanıcıları bilgilendiren zamanlayıcılar kurarak sosyal medya bağımlılığının zararlarını azaltabilirler.

Öte yandan, internet gibi modern teknolojileri kullanma deneyiminin, çalışma zamanı dışında çevreye olan bağımlılığı azaltabileceğine ve bunun da yaşam boyu öğrenen birey olma adına yardımcı olacağı da düşünülmektedir.

Son olarak sosyal medya bağımlılığı, fomo ve görev performansı arasındaki ilişkiyi inceleyen bu araştırma için toplanan veriler üniversite idari personeli ile sınırlı olduğu göz önünde bulundurulmalıdır. Farklı örneklem ile gerçekleştirilecek araştırma sonuçlarıyla literatüre katkı sağlanabileceği düşünülmektedir. Ek olarak sosyal medya platformları (fb,tw,ins.) kullanıcılarının bağımsız olarak incelenmesi de araştırma bulgularında farklılıklara ve karşılaştırma durumuna imkan sağlayacaktır. Nicel veriler ile gerçekleştirilen bu araştırmaya karşın yapılacak yeni araştırmalarda, sosyal medya bağımlılığı ve gelişmeleri kaçırma korkusu ile ilgili farklı görüş ve deneyimlerin öğrenilmesi, aktif ve pasif medya kullanıcılarının daha iyi analiz edilebilmesi adına mülakat, görüşme gibi nitel yolların kullanılması araştırma sonuçlarını daha da zenginleştirilebileceği düşünülmektedir. Ayrıca araştırma sonuçları farklı örneklem, kültür ve ülkelerde daha farklı sonuçlar karşımıza çıkarabilir. Sonuçların genellenebilirliğini arttırmak için kesitsel veriler ile yapılan bu çalışmanın, gelecekte yapılacak olan boylamsal araştırmalar ile farklı kültürel yönelimlere sahip örneklemeleri de kapsayarak tekrarlanmasının literatüre katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Etik Beyan: Bu çalışma için Süleyman Demirel Üniversitesi Etik Kurulu'ndan 15/09/2022 tarihli ve 125/2nolu toplantısında E-349461 sıra sayılı kararı ile izin alınmıştır. Aksi bir durumun tespiti halinde Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisinin hiçbir sorumluluğu olmayıp, tüm sorumluluk çalışmanın yazarlarına aittir.

Yazar Katkı Beyan: 1. Yazarın katkı oranı %50, 2. Yazarın katkı oranı ise %50'dir.

Çıkar Beyan: Yazarlar herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan etmektedirler.

İntihal Beyan: Turnitin yazılımıyla makalenin benzerlik taraması yapılmıştır.

Lisans: CC BY-NC. Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.

Ethics Statement: Permission for this study was obtained from the Ethics Committee of Selçuk University Faculty of Economics and Administrative Sciences with the decision number E-349461 at the meeting dated 15/09/2022 and numbered 125/2 of the relevant board. In case of detection of a contrary situation, the Journal of Social Economic Research has no responsibility and all responsibility belongs to the author (s) of the study.

Author Contributions Statement: 1st author's contribution rate 50 %, 2nd author's contribution rate 50%.

Conflict of Interest: The author(s) declare/declares that there is no conflict of interest.

Plagiarism: A check for plagiarism on this article was conducted by using Turnitin Software.

License: CC BY-NC. Licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

KAYNAKÇA

- Aksoy, M. E. (2018). A qualitative study on reasons for social media addiction. *European Journal of*, 7(4), 861-865.
- Alnjadat, R., Hmadi, M. M., Samha, T. E., Kilani, M. M., & Hasswan, A. M. (2019). Gender variations in social media usage and academic performance among the students of University of Sharjah. *Journal of Taibah University medical sciences*, 14(4), 390-394.
- Anderson, K. J. (2001). Internet Use Among College Students: An Exploratory Study. *Journal of American College Health*, 50(1), 21-26.
- Andreassen, C. S., Billieux, J., Griffiths, M. D., Kuss, D. J., Demetrovics, Z., Mazzoni, E., & Pallesen, S. (2016). The relationship between addictive use of social media and video games and symptoms of psychiatric disorders: A large-scale cross-sectional study. *Psychology of Addictive Behaviors*, 30(2), 252.
- Andreassen, C. S., Pallasen, S., & Griffiths, M. D. (2017). The relationship between addictive use of social media, narcissism, and self-esteem: Findings from a large national survey. *Addictive behaviors*, 64, 287-293.
- Aydın, H. (2018). Sosyal Medyadaki Gelişmeleri Kaçırma Korkusunun (FoMO) İçgüdüsel Alımlara Sosyal Medyadaki Gelişmeleri Kaçırma Korkusunun (FoMO) İçgüdüsel Alımlara. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, 17(UİK Özel Sayısı), 415-426.
- Bıyık, Y., Şimşek, T., & Erden, P. (2017). Etik Liderliğin Çalışanların İş Performansı ve İş Tatminine Etkisi. *Gazi İktisat ve İşletme Dergisi*, 3(1), 59-70.
- Blackwell, D., Leaman, C., Tramposch, R., Osborne, C., & Liss, M. (2017). Extraversion, neuroticism attachment style and fear of missing out as predictors of social media use and addiction. *Personality and Individual Differences*, 116, 69-72.
- Brewer, G. A., & Walker, R. M. (2013). Personnel Constraints in Public Organizations: The Impact of Rewards and Punishment on Organization Performance. *Public Administration Review*, 73(1), 121-131.
- Chae, D., Kim, H., & Kim, Y. A. (2018). Sex differences in the factors influencing Korean college students' addictive tendency toward social networking sites. *International Journal of Mental Health and Addiction*, 16, 339-350.
- Choi, J. Y., Miao, C., Oh, I. S., Berry, C. M., & Kim, K. (2019). Relative Importance of Major Job Performance Dimensions in Determining Supervisors' Overall Job Performance Ratings. *Canadian Journal of Administrative Sciences*, 36, 377-389.
- Çağlayan, M. T. (2023). Arslantaş H. Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Medya Bağımlılığını Etkileyen Faktörler ve Sosyal Medya Bağımlılığının Depresyon ve Gelişmeleri Kaçırma Korkusu İle İlişkisi. *Bağımlılık Dergisi*, 24(3), 334-348.
- Çalışkan, A., & Köroğlu, E. Ö. (2022). Job performance, task performance, contextual performance: development and validation of a new scale. *Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 8(2), 180-201.
- Çömlekçi, M. F., & Başol, O. (2019). Gençlerin Sosyal Medya Kullanım Amaçları İle Sosyal Medya Bağımlılığı İlişkisinin İncelenmesi. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 17(4), 173-188.
- Demirci, İ. (2019). Bergen Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeğinin Türkçeye uyarlanması, depresyon ve anksiyete belirtileriyle ilişkisinin değerlendirilmesi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 20, 15-22.

Díaz-Vilela, L. F., Delgado Rodríguez, N., Isla-Díaz, R., Díaz-Cabrera, D., Hernández-Fernaud, E., & Rosales-Sánchez, C. (2015). Relationships between contextual and task performance and interrater agreement: Are there any? *PLoS one*, 10(10), 1-13.

Gökler, M., Aydın, R., Ünal, E., & Metintaş, S. (2016). Sosyal ortamlarda gelişmeleri kaçırma korkusu ölçeğinin Türkçe sürümünün geçerlilik ve güvenilirliğinin değerlendirilmesi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 17(1), 53-59.

Hair, J. S., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2009). *Multivariate Data Analysis* (7 b.). Pearson.

Hatipoğlu, M. (2018). *Gelişmeleri kaçırma korkusuyla kendimizi mi kaybediyoruz!!!* 2022 tarihinde İnsula Psikoloji: <http://www.insulapsikoloji.com/makaleler/fomo/9/> adresinden alındı

Hato, B. (2013). Mobile phone checking behavior out of a fear of missing out: Development, psychometric properties and test-retest reliability of a C-FoMO-scale. Faculty of Humanities Tilburg University.

Işık, U., & Topbaş, H. (2015). Facebook ve bağımlılık: Medya bağımlılığı araştırması. *International Journal of Social Science*, 38, 319-336.

Jia, H., Gao, S., Shang, P., Cao, P., Yu, J., & Yu, X. (2022). The relationship between public service motivation and turnover intention: the mediating role of work stress and task performance. *Environmental Health and Preventive Medicine*, 27(31), 1-10.

Kaba, N. K., & Öztürk, H. (2021). Bireysel iş performansı ölçeğinin Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Sağlık ve Hemşirelik Yönetimi Dergisi*, 8(3), 293-302.

Kayış, A. (2005). Güvenilirlik Analizi. Ş. Kalaycı içinde, *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri* (s. 405). Ankara: Asil Yayınevi.

Kircaburun, K. (2016). Effects of Gender and Personality Differences on Twitter Addiction among Turkish Undergraduates. *Journal of Education and Practice*, 24(7), 33-42.

Kircaburun, K., & Griffiths, M. D. (2018). Instagram addiction and the Big Five of personality: The mediating role of self-liking. *Journal of behavioral addictions*, 7(1), 158-170.

Koca, E. B., & Tunca, M. Z. (2020). İnternet ve sosyal medya bağımlılığının öğrenciler üzerindeki etkilerine dair bir araştırma. *Alanya Akademik Bakış*, 4(1), 77-103.

Koçak, Z., & Traş, M. (2021). Üniversite öğrencilerinde sosyal medya bağımlılığı ile sosyal ortamlarda gelişmeleri kaçırma korkusu ve yaşamın anlamı Arasındaki yordayıcı ilişkiler. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(3), 1618-1631.

Koopmans, L., Bernaards, C., Hildebrandt, V., Van Buuren, S., Van der Beek, A. J., & De Vet, H. C. (2013). Development of an individual work performance questionnaire. *International Journal of Productivity and Performance Management*, 62(1), 6-28.

Kuss, D. J., & Griffiths, M. D. (2017). Social networking sites and addiction: Ten lessons learned. *International journal of environmental research and public health*, 14(3), 311.

Landers, R. N., Bauer, K. N., & Callan, R. C. (2015). Gamification of Task Performance with Leaderboards: A Goal Setting Experiment. *Computers in Human Behavior*, 1-8.

Lee, Y. K., Chang, C. T., Lin, Y., & Cheng, Z. H. (2014). The dark side of smartphone usage: Psychological traits, compulsive behavior and technostress. *Computers in Human Behavior*, 31(1), 373-383.

MacCallum, R. C., Browne, M., & Sugawara, H. M. (1996). Power analysis and determination of sample size for covariance structure modeling. *Psychological methods*, 1(2), 130.

Masood, A., Luqman, A., Feng, Y., & Ali, A. (2020). Adverse consequences of excessive social networking site use on academic performance: Explaining underlying mechanism from stress perspective. *Computers in Human Behavior*, 113.

- Metin, B., Pehlivan, R., & Tarhan, N. (2017). Üsküdar gelişmeleri kaçırma korkusu ölçeğinin geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *The Journal of Neurobehavioral Sciences*, 4(2), 43-46.
- Mücevher, M. H., & Gül, T. (2023). İş Bağlılığı ve İş Bağımlılığının İşyerinde Haset, Gıpta ve Bağlanma Stilleri ile Olan. *İktisadi İdari ve Siyasal Araştırmalar Dergisi*, 8(20), 312-326.
- Ndasauka, Y., Hou, J., Wang, Y., Yang, L., Yang, Z., Ye, Z., & Zhang, X. (2016). Excessive use of Twitter among college students in the UK: Validation of the Microblog Excessive Use Scale and relationship to social interaction and loneliness. *Computers in Human Behavior*, 55, 963-971.
- Nghi, T. N., Thu, H. T., & Dinh, T. T. (2022). The relationship between public service motivation, work enjoyment, and task performance: a preliminary study of healthcare workers in Vietnam. *Journal of Liberty and International Affairs*, 8(2), 47-60.
- Pattnaik, S. C., & Sahoo, R. (2021). Employee engagement, creativity and task performance: role of perceived workplace autonomy. *South Asian Journal of Business Studies*, 10(2), 227-241.
- Pituch, K. A., & Stevens, J. P. (2016). *Applied Multivariate Statistics for the Social Sciences: Analyses with SAS and IBM's*. New York: Routledge.
- Przybylski, A. K., Murayama, K., Dehaan, C., & Gladwell, V. (2013). Motivational, Emotional, and Behavioral Correlates of Fear of Missing Out. *Computers in Human Behavior*, 29(4), 1841-1848.
- Przybylski, A. K., Murayama, K., Dehaan, C., & Gladwell, V. (2013). Motivational, Emotional, and Behavioral Correlates of Fear of Missing Out. *Computers in Human Behavior*, 29(4), 1841-1848.
- Rao, T. V. (2016). *Performance Management: Toward Organizational Excellence* (2 b.). New Delhi, India: Sage Publications Pvt. Ltd.
- Sarıbay, B., & Durgun, D. (2019). Dokümatik Toplulukların Fobileri: Netlessfobi, Nomofobi ve Fomo Kavramları Üzerine Bir İçerik Analizi Çalışması. *Yaşar Üniversitesi E-Dergisi*, 15, 280-294.
- Shen, J. (2019). Social-media use and academic performance among undergraduates in biology. *Biochemistry and Molecular Biology Education*, 47(6), 615-619.
- Sholeh, A., & Rusdi, A. (2019). A new measurement of Instagram addiction: psychometric properties of The Instagram Addiction Scale (TIAS). *Feedback*, 737, 499.
- Stănculescu, E., & Griffiths, M. D. (2022). Social media addiction profiles and their antecedents using latent profile analysis: The contribution of social anxiety, gender, and age. *Telematics and Informatics*, 74.
- Su, W., Han, X., Wu, Y. H., Potenza, Y., & Do, M. N. (2020). Men become addicted to internet gaming and women to social media? A meta-analysis examining gender-related differences in specific internet addiction. *Computers in Human Behavior*, 113.
- Sulasula, J. (2023). Effects of social media addiction on daily work performance of government employees. *Munich Personal RePEc Archive*, 1-35.
- Tang, C. S., & Koh, Y. Y. (2017). Online social networking addiction among college students in Singapore: Comorbidity with behavioral addiction and affective disorder. *Asian journal of psychiatry*, 7(18), 175-178.
- Tanrıverdi, H., & Sağır, S. (2014). Lise Öğrencilerinin Sosyal Ağ Kullanım Amaçlarının ve Sosyal. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Ağları Benimseme Düzeylerinin Öğrenci Başarısına Etkisi*, 7(18), 775-882.
- Walker, L. (2011). *What Is Social Networking Addiction?* 18.05.2022 tarihinde <http://personalweb.about.com/od/socialmediaaddiction/a/Social-Networking-Addiction.htm> adresinden alındı
- Wang, G., & Netemeyer, R. G. (2002). The Effects of Job Autonomy, Customer Demandingness, and Trait Competitiveness on Salesperson Learning, Self-Efficacy, and Performance. *Journal of The*, 30(3), 217-228.
- Williams, L. J., & Anderson, S. E. (1991). Job satisfaction and organizational commitment as predictors of organizational citizenship and in-role behaviors. *Journal of management*, 17(3), 601-617.

Yıldırım, S., & Kişioğlu, A. N. (2018). Teknolojinin getirdiği yeni hastalıklar: nomofobi, netlessfobi, fomo. *Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 1-7.

Yue, H., Zhang, X., Cheng, X., Liu, B., & Bao, H. (2022). Measurement invariance of the bergen social media addiction scale across genders. *Frontiers in Psychology*, 13.